

1.

[: Sluboval's ně, že ňa vezneš, :)*)
ej, až to jaré žitko zežneš.

[: Už je žito ve stodole, :)
ej, já su dycky na slobodě.

[: Už's ty jaré žitko zežál :)
ej, ešče sis ňa po dnes nevzáł.

[: Už je žitko na lešení, :)
ej, já su dycky v potěšení.

2.

[: Přes maľučké poľe půjdu, :)
ej, gaľánečky hledat budu.

[: Hľedat budu nehľedaja :)
ej, po chodníčku posedaja.

VII. Přání. Prosba.

300. a)

Z Velké.

Mírně. *Zdlouhavě a táhle* *a tempo.*

Dybych by-la ja-ho-dú, bí-lým kvítkem v háji, mohla bych já
pro-kvetat, v každém ča-se v máji.

nebo

Dybych byla jahodú,
bílým kvítkem v háji,
mohla bych já prokvetat
v každém čase v máji.

A tak bych zavoněla,
širé po krajině,
že by vůně šohajka
tahla k méj dědině.

Kerý by byl počestný
a měl líčka hladká,
tomu bych sa klonila
jak jahoda sladká.

300. b)

Kdybych by-la ja-hodou, bílým kvítkem v háji, mohla bych pak
roz-kví-tat každým jarem v máji, ja-rem v há - ji.

*) Při opakování každého prvního verše předchází »ej«.